

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Bjowulfs Drape. Et Gothisk Helte-Digt fra forrige Aar-Tusinde af Angel-Saxisk paa Danske Riim

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Bjowulfs Drape. Et Gothisk Helte-Digt fra forrige Aar-Tusinde af Angel-Saxisk paa Danske Riim", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 6. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1820_353A-txt-shoot-idm3146/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Før dem at opseie, i vil vise
Hvormed man, om bord, i sinrig
Omringed hans Leie,
Der, eenlig, han foer,
Med Skatte i Folge, altsa med
Paa Baad, over Bolge, altsa med
I Barndoms Aar! (3)

Der Alt, som tilleiset, altsa med
Laa godt nu i Lag,
For Kongen blev heiset, altsa med
Det deiligste Flag, altsa med
Og høit det sig havbed,
Hvor Hovedet laa,
Mens Snekken udskaved
Paa Bolgerne blaa.

Paa Klinten, med Klide,
De Dannemand stod, altsa med
Saae Snekken bortglide, altsa med
Med forrigfuldt Mod,
Og, hvem der, i haende,
Hil Skatten tilføst, altsa med
Maae alle beklaende:
Slet Ingen har vidst. (4)

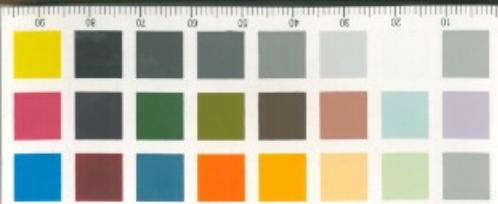
Anden Sang. (5)

Hrodgars Herkomst, Hjorte-Borgen og
Grandel.

Nu borte var den gamle Skjold,
Men dog paa Konge-Stolen, bold,
En Skjold-Ung blev tilbage;

Ja, Danekiar,
Sad Bjowulf der, altsa nu med
Til mæt han blev af Døge. (5)

Alt efter ham, til Dere steg,
Og graanede i Hildes Leeg,
Kong Halvdan, kaldt den Høie,
Paa hvem, forsand, altsa med
Hyper Danne-Mand
Med Glæden fasted. Die.

Alt ved den Helt, til Verden kom,
Med Hjørgar, Hrodgar, Helge from,
En Lilje-Waand tillige;
Kong Holla god,
Af Skilfing-Blod
Han sik den farre Pige. (6)
Ung-Hrodgar drog i Herre-Kærd,
Og saa var Seiret med hans Sværd,
Han vandt stor Præis og Ere;
Over Kampen-Son
Den Lod sandt flion:
I Lag med ham at være!

Der hoit nu steg hans Beune-Tal,
Hil Mod han paa: en Kampen-Hald
At grunde og at bygge,
Hvortil, paa Jord,
Saa vidt man foer,
Ei fandtes Side-Stylle.

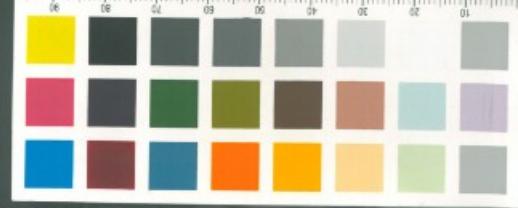
Dog, Skat og Thyne lagde han,
For Lysten, ei på Menig-Mand,
Ham hjalp hans Folge-Svende

Som Guld og Mjed
Han dersor hed,
Naar Barlet var til Ende. (7)

Det undte Sud den Høvding god,
At kant og klar, og godt i God,
Sig reisse, uden Lige,
En Borg i Skye,
Hvoraf gif Rye
Guldvold paa Jorde-Rige!

Her Kemper sad om breden Bord,
Og Kraft der var i Kongens Ord:
Han kalde Borgen Hiorte,
Og, denne huld,
Han stikted Guld,
Lod det paa Ingen forte!

Guld gode tyldes Borgens Haar,
Dog forestod en Skjærs-Ild haard
Den høie Kampen-Stue:
Den blusset brat,
Ved Midje-Nat,
Af Blod og Hane-Lue! (8)

10

Det voldte alt en Mørkets Son:
Han Tænder stor, og fross i Løn,
Bed Gammens Lyd at høre,
Som, dagelang,
I Hallen klæng,
Men sturred i hans Øre.

Der høit sig Haryens Toners sang,
I Chor med Skialdens klare Sang;
Og Arilds, Tidens Minde,
Bed Skialdens Ord,
Om breden Jord
Hver Kampe randt i Sunde!
Alfader god (saa Skalden sang)
Stor-Høvet hed om Blomster-Wang
Sig belte-liig at høie;
Og Soel, om Døg,
Til Hvers Behag,
At stræle i det Høie!

Ja, Soel og Maane, paa Hans Ord,
Oplyse maae den gantse Jord:
Den tøppe-favre Due;

11

Kun ved hans Bliv
Kom lys, kom lid, kom lov og Blomst tilstue! gører mod
Saa leved høit, med Gammens Kaar,
Det Kampe Hold i Kongens Gaard, til, for dem at bedrove,
En fiende stark
Sit Ridings-Mark
Begyndte feak at øve!

Det Grændel var, den Land saa ful,
Som, til en Tid, fandt Rover-Skjul
I Hede-Mark og Myre,
Af Gud fordømt,
Var din han romt,
Det hæslige Uhyre!

Al Cains Et saa ilde foer,
For han bedrev et Broder-Mord,
Sig selv til siden Baade;
Thi Gud den Tyrk
Til vilden Ørf
Fodrev i fuld Unaade. (9)

Fra høi nedstammer alstens Nak,
Det hele Thusse-Trolde-Pak,
Som trodse Gud vel turde,
Men sik, af Ham,
Og Kast og Skam,
Ja Lou, som det sig burde!

